

Протокол

№

гр. София, 17.03.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **535** по описа за **2023** година докладвано от , и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 14:01 часа се явиха:

КАСАТОРЪТ - Е. Д. М. - редовно призован, явява се лично, конвоиран от органите на ГД „Охрана“ и се представлява от адв. Ю., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ - ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ ИЗПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАНИЯТА - редовно призован, не се представлява.

ДОКЛАДВА постъпила писмена молба на 17.03.2023 г. от юрк. Д. М., в която заявява, че не възразява по хода на делото, изразява становище по същество на спора, прави се искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

КАСАТОРЪТ М. (лично) – Моля да ми бъдат свалени белезниците на ръцете.

С оглед искането на касатора, СЪДЪТ РАЗПОРЕДИ сваляне на белезниците му.

СГП – редовно призована, се представлява от прокурор М..

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като намери, че не са налице процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Производството е образувано по касационната жалба от Е. Д. М. срещу Решение № 6743/11.11.2022 г. по адм. дело № 5073/2022 г. на I отделение, 5 състав, с което е отхвърлен искът на Е. Д. М., ЕГН [ЕГН], понастоящем в Затвора - С., срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, с който се претендира обезщетение в размер

на 20 000 лв. за периода от 25.05.2022 г. до 03.06.2022 г. и законната лихва, тъй като началника на затвора на 25.05.2022 г. му върнал жалба с № 3298/23.05.2022 г. и по този начин не спазил задълженията по чл. 205 от НПК.

Адв. Ю. – Поддържам касационната жалба. Нямам доказателствени искания и няма да соча нови доказателства.

КАСАТОРЪТ М. (лично) – Искам да ми бъдат свалени белезниците на краката, тъй като ме болят краката. Искам отвод на състава за това, защото не ми се свалят белезниците на краката, защото най-малкото ме болят. Вие, съдът, не казвате, дали ще разпоредите да ми бъдат свалени белезниците.

СЪДЪТ уведомява касатора, че протоколът се води от съдията.

СЪДЪТ задава въпрос на един от служителите на ГД „Охрана“, дали да бъдат свалени белезниците на касатора. По въпросите на белезниците – разумно ли е, от гледна точка на безопасността на хората, които се намират в залата?

Служителят на ГД „Охрана“ – С оглед инструкциите считам, че не е безопасно.

ПРОКУРОРЪТ – Не възразявам по искането на касатора.

Адв. Ю. – Не ми е известно, какви са притесненията на длъжностното лице, което заяви, че има притеснения г-н М. да е със свалени белезници. Визуално този господин съм го виждал около сто пъти със свалени белезници в съдебна зала - на г-н М. на краката и според мен той злоупотребява в момента. Трябва да има някаква обективна причина, за да каже, че се притеснява. Инструкцията е в нарушение на регламент на ЕС. Аз не Ви моля за нищо, освен да свалите белезниците. Намираме се в Европейска държава. Вие сте предубеден съдия, как може такова нещо?

С оглед направеното искане от касатора, изявлението на страните, СЪДЪТ след съвещание:

ПОСТАНОВИ да бъдат свалени белезниците на касатора от служителите на ГД „Охрана“.

СЪДЪТ уведомява адв. Ю., че това е троен състав и предупреждава адв. Ю. да се държи уважително към съда.

Адв. Ю. – Ако ще да е петорен състав. След като съдът се усмихва на исканията да бъде спазено човешко право, по този начин ли трябва да се държи уважително? Нямам доказателствени искания.

КАСАТОРЪТ М. (лично) – Искам отвод на съда, защото делото се опорочи. На осн. чл. 6, § 1 от Европейската конвенция за защита правата на човека и чл. 47 от Хартата на ЕС, което си изберете от двете. Вие сте предубедени и действате, как да кажа, умаловажавате правото по реда на чл. 3 от конвенцията, видно от поведението ви, Вие ми се смеете на абсолютно резонно искане да участвам в процеса без вериги. Може на Вас да ви е смешно, но в мен създавате усещане, че сте враждебен състав – лично Вие, за другите двама съдии...

ПРОКУРОРЪТ – По отношение на искането за отвод на състава, считам същото за неоснователно. Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ СЧИТА, че не са налице основания за отвод на настоящия състав и
ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ без уважение искането от страна на касатора за отвод на настоящия съдебен състав.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Предвид липсата на доказателствени искания, СЪДЪТ
ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА СПОРА ПО СЪЩЕСТВО.

Адв. Ю. – Г-жо съдия, аз, на първо място, искам да се аргументирате, защото във вашето произнасяне нямаше никакви мотиви. Считаю, че с поведението си демонстрирате унижително отношение към касатора, а с това, което продължавате да демонстрирате усмихната на нашето искане, продължавате да демонстрирате такова отношение...

СЪДЪТ разяснява на адв. Ю., че ако усмивката ѝ не му харесва, е негов личен проблем. Не може адв. Ю. да държи сметка, дали съда се усмихва или не, това са човешки мимики, и счита, че адв. Ю. прекалява. Не е необходимо да има харесване между съда и страните. Всички са в тази зала, аз да си свършат работата.

СЪДЪТ предупреждава адв. Ю. да се придържа към съществуващото на спора.

Адв. Ю. – Това дали съдът си върши работата е въпрос, който се преценява по Кодекса за етично поведение...

СЪДЪТ към адв. Ю.: П. молба.

Адв. Ю. – Ще подам. Б., че ми казахте. По съществуващото на спора, съм изложил конкретни съображения в жалбата, но съм убеден, че настоящият състав, в лицето на председателя, няма да уважи. И с оглед демонстрираното негативно отношение в днешното съдебно заседание, а предполагам, и с оглед предстоящия сигнал, който се налага да депозирам за забавленията, които предизвиквам у председателя на състава със своите искания до Инспектората на В..

СЪДЪТ запитва адв. Ю., дали има претенция за разноски?

Адв. Ю. – Ако сте се запознали с делото, съм служебно назначен представител на господин М. по Закона за правната помощ, така, че не бих и могъл да отправям такова искане, но очевидно съдът не е запознат с тази част от делото.

ПРОКУРОРЪТ – Считаю, че подадената касационна жалба е неоснователна, а решението е правилно, поради което следва да бъде потвърдено.

КАСАТОРЪТ (лично) – Правя искане да отмените Решение № 6743/11.11.2012 г. по дело № 5073/2022 г. на АССГ като незаконно, превратно, произволно, изготвено в нарушение на справедливостта, в нарушение на чл. 47 от Хартата на ЕС, § 1 от Европейската конвенция за защита правата на човека, като АССГ не се е съобразил нито с фактите, нито с правото, и превратно е прекратил делото и отхвърлил искането. По делото по безспорен начин е констатирано, че аз съм подал жалба, че съм осъден по непредявени обвинения, защото в жалбата осъждането по непредявени обвинения за престъпления, по които не съм обвинен, но съм осъден от Апелативен специализиран наказателен съд и ВКС, се явяват престъпления по противозаконно лишаване от свобода по чл. 142 от НК и длъжностно престъпление от организирана престъпна група, така както съм посочил – от магистрати. Подал съм жалбата – дотолкова ми стигат правните възможности и ГДИН – до Затвора - С.. Съгласно българското законодателство и Директива № 2012/29 от Европейския съвет на Европарламента и чл. 205, ал. 2 от НПК, когато се получи такъв документ и водещите лица, в случая - длъжностните лица от Затвора - С., знаят за някакво престъпление, което от компетентността разследващите органи имат императивното задължение да сезират органите на досъдебното производство, респективно прокуратурата, което те

не го правят. От субективна страна, е доказано противоправното деяние на ответника и съответно неизпращането на жалбата е в причинно-следствена връзка с ареста ми преди. Те ме лишават, както от правосъдие, така и от право, процес на защита срещу престъпни посегателства. Вместо ГДИН да ме подкрепят и да сезират органите на досъдебното производство, което налага по смисъла на чл. 205, ал. 2 от НПК, тъй като въпросния, неznam кой беше, жалбата да се върне на осн. чл. 90, ал. 5 от ЗИНЗС, който ЗИНЗС е дерогиран по смисъла на чл. 1 от Директива № 2012/29 на ЕС и по-високо стоящият закон е НПК, чл. 205, ал. 2 от НПК, която не допуска приложението на ЗИНЗС да отмени, както НПК, така и Директивата, и чл. 47 от Хартата на ЕС и чл. 13 от Конвенцията. Защото с подаването на жалбата аз ползвам ефективни правни средства за защита и така нареченото изпращане по компетенция, на компетентния орган, в случая - прокуратурата или органи по досъдебното производство, не се извършват. Те прилагат някакъв закон - ЗИНЗС, без да имат право да го прилагат, изобщо не се съобразяват с правата на човека, гарантирани от чл. 47 от Хартата на ЕС, както и чл. 13 от Конвенцията и фактически те ме дискриминират. Защото всеки един друг, всяко едно друго лице, което подаде жалба в затвора, независимо дали е основателна или не е основателна, като е насочена, че срещу него се извършва престъпление, те изпращат или на отдел ЗДНП или на Прокуратурата на Република България. С това нещо нарушават чл. 2 от Договора на ЕС, където държавата, в лицето на ГДИН, има задължение да спазват правата на човека, принципите на правовата държава, върховенството на правото. Върховенство на правото в настоящия случай не се наблюдава, а АССГ, на стр. 2 от решението, превратно твърди: че не се доказва от страна на ищеца, че ответника ГДИН не е изпълнил вмененото му от закона задължение и от това да са му причинени вреди. Ето това е произволно, противозаконно и превратно изявление на съдията В. Н., с което се доказва, както от материалите по делото, така и твърдяното от мен и адвоката, както от фактите, така и от правото. Налице е превратност и произвол. А АССГ, с отхвърлянето си и чрез превратност, изначално не е разгледал подадения от мен граждански иск, така както трябва. Заради това, правя искане или да осъдите ответника да ми заплати обезщетение за нанесените вреди от неизпращане на жалбата ми, или да върнете делото на АССГ за ново разглеждане от нов състав, защото видно от решението, г-жо съдия, това са някакви тълкувания не на закона, а някакви лични изстъпления на този съдия, като фактически, той превратно... от доказателствата по делото става ясно едно, а съдията отсъжда съвсем друго - в противоречене хем с доказателствата, хем с правото. Това, че отхвърля иска, е противоправно деяние на АССГ, като искът е доказан, както по основание, така и по размер. Това е. Правя искане да ми изпратите протокола в затвора за поправки и допълнение на протокола, както и на адв. Ю., който да му послужи пред Националното бюро за правна помощ. Каквото и решение да вземете, да ми бъде изпратено в затвора, защото там нямам интернет и да знам, какво се е случило с делото, за да го изпращам до Европейския съд за правата на човека и т.н.

СЪДЪТ СЧЕТЕ ДЕЛОТО ЗА ИЗЯСНЕНО И ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14:19 часа.

Адв. Ю. – Имам искане към председателя на състава да разпореди...

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ на състава: Лични искания към мен не приемам в тази зала. Личните искания са лични.

Адв. Ю. – Вие сте председател на състава и имате функции като председател на състава, а не като физическо лице.

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ на състава: Като председател на състава ви слушам.

Адв. Ю. – Моля да разпоредите звукозаписът от днешното съдебно заседание да бъде съхранен до приключване на евентуалната проверка по сигнал, който възнамерявам да подам срещу Вас.

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ на състава: За какъв срок да бъде съхранен записа? Моля адв. Ю. да уточни.

Адв. Ю. – Сигналите, доколкото ми е известно, се подават в едномесечен срок.

С оглед направеното искане от страна на адв. Ю., СЪДЪТ

РАЗПОРЕДИ:

ДА СЕ СЪХРАНИ звукозаписът от съдебното заседание до приключване на проверката от ИВСС.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

СЕКРЕТАР: